

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง

พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สถาปนาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ข้าราชการ” หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร ข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

(๒) “พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัดด้วย

(๓) “กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๔ ในระหว่างสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ เป็นข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี หรือที่ปรึกษารัฐมนตรี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองได้

เมื่อนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจผู้ใดเป็นข้าราชการการเมือง ตามวรรคหนึ่งแล้ว มิให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบหรือ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๕

ข้อบังคับใดที่ห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการ การเมือง มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและ พนักงานของรัฐวิสาหกิจผู้นั้น

ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการการเมืองท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ด้วย โดยให้ได้รับเพียงหนึ่งในสามของอัตราเงินเดือนที่กำหนด ไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองดังกล่าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๓๓ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๕

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินในระหว่างที่ใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน สมควรให้นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาช่วยเหลือให้คำปรึกษา และแนะนำในการบริหารราชการแผ่นดินได้ แต่เนื่องจากในปัจจุบัน มีกฎหมายบัญญัติห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และกรรมการ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองสมควรแก้ไขให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่งได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น